

Management of activities to promote learning development of learners in the 4.0 era Schools under Bueng Kan

Primary Educational Service Area Office

Ulaiwan Aphaiso¹, Krongthip Nakwichet² and Suwattanapong Romsri³

Received	Reviewed	Revised	Accepted
15/08/2564	20/09/2564	25/09/2564	25/09/2564

Abstract

The study aimed to study and compare the opinion level of personnel towards the management of activities to promote learning development of learners in the 4.0 era in schools under the Bueng Kan Primary Educational Service Area Office. Classified by status, work experience and school size. The sample size was 329 people. Research instrument is a questionnaire with 5-level estimation scale and 0.81 reliability. Data analysis by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Scheffe method.

research results

1. Opinions of personnel regarding the management of activities to promote learning development of learners in the 4.0 era in schools under the Bueng Kan Primary Educational Service Area Office. Overall, it's at a high level. When considering each aspect, it was at a high level in all items.

2. Opinions of personnel regarding the management of activities to promote learning development of learners in the 4.0 era in schools under the Bueng Kan Primary Educational Service Area Office classified by status, work experience Overall, no difference

3. Opinions of personnel regarding the management of activities to promote learning development of learners in the 4.0 era in schools under the Bueng Kan

¹ Teacher Bueng Kan Primary Educational Service Area Office, Email-mapongkun@gmail.com

² Nakhon Ratchasima College, Email-mapongkun@gmail.com

³ Roi Et Provincial Education Office, Email-mapongkun@gmail.com

Primary Educational Service Area Office Classified by school size Overall and each aspect is different. statistically significant at the .05 level

Keyword : activities promoting learning , learners 4.0 era , management process.

การบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

อุทัยวรรณ อภัยโส⁴, กรองทิพย์ นาควิเชตร⁵ และสุวัฒน์พงษ์ รัมย์ศรี⁶

บทคัดย่อ

การบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 329 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test , F-test และทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 อยู่ในระดับมากทุกข้อ
2. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้, ผู้เรียนยุค 4.0, การบริหารจัดการ

⁴ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ, Email-mapongkun@gmail.com

⁵ วิทยาลัยนครราชสีมา, Email-mapongkun@gmail.com

⁶ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด, Email-mapongkun@gmail.com

บทนำ

ปัจจุบันแม้ประเทศและสังคมโลกที่มีการพัฒนาก้าวไกลแล้ว ไม่ว่าจะเป็นด้านความเจริญทางเทคโนโลยี การคมนาคม หรือการขนส่งต่าง ๆ นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคมมนุษย์ได้ แม้กระทั่งการศึกษาในยุคปัจจุบันก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยอยู่ตลอดเวลาตามวิถีทางสังคมมนุษย์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ไร้ขีดจำกัด (Chancharoen, T., 2019) การศึกษาไทยแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย และวิถีความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะประเทศที่มีการพัฒนาแล้วก็ตาม หลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ยังไม่สามารถบ่งชี้ให้ครูผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงในการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นทั้งหมดทั่วประเทศได้ ซึ่งขณะเดียวกันครูผู้สอนก็ได้พยายามอย่างเต็มที่เพื่อหาวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และนำมาเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น (Chindanurak, T., 2019) และจากการที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบายการพัฒนาประเทศแบบใหม่ทำให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงขึ้นในทุกภาคส่วน ไม่เว้นแม้แต่ในระบบการศึกษาของไทย ซึ่งรูปแบบของ การพัฒนาประเทศไทยแลนด์ยุค 4.0 นี้ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบาย ที่อธิบายถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ จากยุคที่มีลักษณะของเศรษฐกิจที่เน้นภาคเกษตรกรรม มาเป็นยุคแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจเน้นการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งในยุคนี้เป็นยุคที่การแสวงหาความรู้ทำได้รวดเร็ว เนื่องจากความรู้มีลักษณะเปิดและเข้าถึงได้สะดวกผ่านอุปกรณ์สมัยใหม่ ทำให้คุณลักษณะของผู้เรียนเปลี่ยนไป เป็นผู้เรียนที่มีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีดิจิทัล (Chularat, P., 2018) การจัดการเรียนการสอนจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนจากรูปแบบเก่า ในห้องเรียนที่มีครูเป็นผู้บรรยาย สาธิต มอบหมายงาน ให้นักเรียนปฏิบัติ เป็นการศึกษายุคใหม่ ที่เน้นการแสวงหา มีความท้าทายความคิด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ได้เอง สามารถสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ต่อยอดความรู้เดิม พัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมกับตนเอง และสังคม การบริหารการจัดการเรียนรู้ ต้องดำเนินการเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ของครูบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเกิด ผลลัพธ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา

นอกจากนี้การศึกษาไทยในปัจจุบัน ยังเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง มีหลาย รูปแบบ ใ้มนุษย์ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้อย่างรวดเร็ว โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนารูปแบบ การจัดการศึกษาในสถานศึกษาของไทย เพื่อให้ก้าวทันโลกยุคใหม่ที่ไร้ขอบเขตภายใต้จินตนาการของมนุษย์ที่สร้างขึ้น การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา จะเห็นได้ว่า สถานศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สิ่งที่เป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต สถานศึกษาทุกแห่งมีความต้องการใช้เท่า ๆ กัน ความรู้ความเข้าใจ ที่ทุกคนต้องเข้าไปให้ถึงโลกแห่งสังคมการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีเป็นจะทำให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ สูงสุดต่อตัวเอง แต่ในทางกลับกันหากใช้อย่างผิดวิธี ก็อาจทำให้เกิดความสูญเสีย ก็เป็นได้ (Ministry of

Education, 2019) แต่ในปัจจุบันสถานศึกษาบางแห่งอาจจะไม่ได้รับจัดสรรคอมพิวเตอร์จากภาครัฐเลยก็มี หรืออาจจะไม่มียานอินเทอร์เน็ตใช้ก็คงมีอยู่ หรือได้รับการติดตั้งเป็นแบบจานดาวเทียมแต่ใช้งานไม่ได้ ดังนั้นหากรัฐบาลจะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้โลกกว้างอย่างเท่าเทียมกัน ภาครัฐต้องจัดสรรวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้กับสถานศึกษาอย่างจริงจัง จัดสรรครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญด้านการใช้เทคโนโลยีมาทำการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กและเยาวชนเหล่านั้น หรือพัฒนาครูที่มีอยู่ให้มีความรู้พร้อมที่จะเรียนรู้และสอนเด็กและเยาวชนได้อย่างมีคุณภาพ ในสถานการณ์ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ การค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ (Chindanurak, T., 2019)

การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่สูงขึ้น และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้เกิดการนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้และส่งเสริมการเรียนรู้ มีการใช้สื่อและสังคมออนไลน์ที่มีวิวัฒนาการมากขึ้น สร้างมูลค่า สร้างนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของตัวเรา ซึ่งบทบาทของครูในยุคนี้จะต้องเป็นโค้ชที่ช่วยส่งเสริมองค์ความรู้ที่ผู้เรียนเกิดการการเรียนรู้ด้วยตัวเอง สร้างกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุก และเกิดทักษะในการสืบค้นความรู้ด้วยตนเอง และเกิดเป็นสังคมการเรียนรู้ผ่านโลกออนไลน์ ควบคู่กับพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของบุคคลในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสำหรับผู้สอน และผู้เรียนในยุคดิจิทัล (Fanchian, W., 2019) แต่การจัดการศึกษาในปัจจุบันพบว่าครูยังเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การเรียนการสอนส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะครูถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน ส่วนผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้จากครู ดังนั้นบรรยากาศการเรียนการสอนที่พบส่วนใหญ่ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทอยู่ตลอดเวลา นักเรียนไม่มีโอกาสได้พูดและแสดงความคิดเห็นเท่าใดนัก ผลจึงปรากฏว่าเมื่อนักเรียนเติบโตใหญ่ขึ้น จึงไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่อชุมชน ไม่รู้จักแสดงความคิดเห็น ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนั้นเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องมีการฝึกฝน และควรจะมีการปลูกฝังตั้งแต่เยาว์วัยนอกจากนั้นการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางที่ถ่ายทอดเนื้อหาให้นักเรียนแต่เพียงฝ่ายเดียว ยังทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการตัดสินใจด้วยตนเอง บรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ครูต้องสอนเนื้อหาให้ทันตามหลักสูตรซึ่งเต็มไปด้วยเนื้อหามากมาย ทำให้นักเรียนขาดโอกาสการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้ขาดการฝึกฝนในการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และขาดความเคารพตนเองและคนอื่น (Chindanurak, T., 2019) ผลจึงปรากฏว่าคนไทยส่วนใหญ่ทำงานร่วมกันไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้มุ่งแต่เนื้อหาวิชาเพื่อสอบแต่ไม่เน้นกระบวนการและการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จึงทำให้ขาดทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต โดยเฉพาะทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (Panich, V., 2012) จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการ

การเรียนรู้ของผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ให้ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 ตามความคิดเห็นของบุคลากร โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ แตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ แตกต่างกัน
3. บุคลากรที่สังกัดโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิจัยประเด็นตามแนวทางการจัดการศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของกระทรวงศึกษาธิการ ออกเป็น 6 ด้าน (Ministry of Education, 2019) คือ 1. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สองภาษา 2. ใช้ STEM เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี 3. ส่งเสริมทักษะ EF ในการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิต 4. การเรียนรู้แบบโครงการส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ 5. ใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน 6. เน้นการก้าวสู่ขั้นของกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning
2. ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,284 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 329 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่
และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน Srisa-ard, B.,2013) และได้มาโดยการสุ่มแบบ
แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็นแบ่งสัดส่วนการเก็บตัวอย่างเป็น ผู้บริหาร
จำนวน 53 คน จากทั้งหมด 212 คน คิดเป็น ร้อยละ 25 และครูจำนวน 276 คน จากครูทั้งหมด 2,072
คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนในสังกัด สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,284 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนในสังกัด สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 329 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่ง
ออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ เพศ
ประสบการณ์ในการทำงาน และประเภทของหน่วยงานที่สังกัด

2.2 .แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร ต่อการบริหารจัดการกิจกรรม
ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
บึงกาฬ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อขอความ
อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิจัยต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึง
กาฬ โดยที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ จำนวน 329 ฉบับ คิดเป็น ร้อย
ละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Srisa-ard, B., 2013)

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยใช้ค่าที (t - test) และใช้ค่าเอฟ (F-test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ คือ ดัชนีความสอดคล้อง ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t - test) ค่าเอฟ (F - test)

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ใช้ STEM เข้ามา มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สองภาษา ส่งเสริมทักษะ EF ในการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิต การเรียนรู้แบบโครงการส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน เน้นการก้าวสู่ขั้นของกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่ต่างกัน

4. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 อยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเนื่องมาจากบทบาทของครูในยุคนี้จะต้องเป็นโค้ชที่ช่วยส่งเสริมองค์ความรู้ที่ผู้เรียนเกิดการจากเรียนรู้ด้วยตัวเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่สูงขึ้น และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น จึงมีการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ จัดให้มีการนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้และส่งเสริมการเรียนรู้ มีการใช้สื่อและสังคมออนไลน์ที่มีการวิจยารณญาณมากขึ้น สอดคล้องกับ Udomphon, P. (2011) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพของ ผู้บริหาร บุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนาประสิทธิผลของ สถานศึกษา ครูและบุคลากรในสถานศึกษามีความพึงพอใจในการทำงานสูง มาทำงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่ขาดงาน มีระบบที่ทีมงานที่ดี นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียนจากครู ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้มาตรฐาน นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาและสถานศึกษา มาเรียน อย่างสม่ำเสมอ

2. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ในรายด้านแตกต่างกันในด้านส่งเสริมทักษะ EF ในการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิต โดยครูมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจเนื่องมาจากการศึกษาเป็นเรื่องที่มากกว่าการเตรียมความพร้อมของคนหรือให้ความรู้กับคนเท่านั้น แต่เป็นการเตรียมมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ด้วย กล่าวคือ นอกจากให้ความรู้แล้ว จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรักที่จะเรียน มีคุณธรรม

สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Chancharoen, T. (2019 : 216) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษาไทย 4.0 ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้สู่การศึกษาไทย 4.0 เป็นประเด็นสำคัญยิ่งของการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของมนุษย์ให้สอดคล้องกับแนวคิดอุตสาหกรรม 4.0 ที่เน้น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ในการผลิตนวัตกรรมและบริการ การศึกษา 4.0 เป็นการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิด ออกแบบ ผลิต พัฒนา ต่อยอด และนำเสนอสิ่งใหม่ที่มีคุณค่าและใช้ประโยชน์ได้จริง ด้วยความรับผิดชอบ ผู้เรียน 4.0 จึงควรมีคุณลักษณะสำคัญที่คิดเป็น ทำเป็นสร้างสรรค์ผลงานได้ ด้วยการบูรณาการความรู้เข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัล และริเริ่มการดำเนินการใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง

3. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่ต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูต่อการบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 สูงกว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 20 ปีขึ้นไป สูงกว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 19 ปี ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร แสดงให้เห็นว่าครูมีความคิดเห็นว่าการบริหารการจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 มีการดำเนินการได้ดีกว่าความคิดเห็นในมุมมองของผู้บริหาร แต่ในรายด้านแตกต่างกันในด้านใช้ STEM เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่แล้วพบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นไม่ต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 19 ปี และ 20 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 19 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นไม่ต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป และด้านการเรียนรู้แบบโครงการส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่แล้วพบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 19 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่างกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากการ บูรณาการรวมกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขึ้นมาตามโจทย์ที่ผู้เรียนสนใจ นั้นยังมีรูปแบบในการดำเนินการในการจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และใช้ศาสตร์ความรู้ทั้ง 4 ด้าน มาประยุกต์ใช้ให้ได้องค์ความรู้แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Meesomsarn, K. (2018) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุค 4.0 ผลการศึกษาพบว่า ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุค 4.0 เด็กปฐมวัยควรได้รับการพัฒนาให้สามารถสร้างผลงานหรือนวัตกรรมได้ โดยการพัฒนาให้เด็กสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดผลิตภาพ และรู้

รับผิดชอบ ซึ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัยควรพัฒนาตามแนวตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากการกระทำ มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ ก่อเกิดเป็นความรู้จากการกระทำของตนเอง นำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ชิ้นงาน ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยยึดเป้าหมายว่าเด็กปฐมวัยทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยพัฒนาอย่างรอบด้านและสมดุล

4. ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูต่อการบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนยุค 4.0 สูงกว่าผู้บริหาร ครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหาร ส่วนครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่ำกว่าผู้บริหาร ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ พบว่า บุคลากรที่มีสังกัดโรงเรียนขนาดเล็กมีความเห็นไม่ต่างกับบุคลากรที่มีสังกัดโรงเรียนขนาดกลาง แต่ต่างกับบุคลากรที่มีสังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่ และบุคลากรที่มีสังกัดโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการที่ครูจะจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูต้องได้รับการพัฒนาด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถและการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยขนาดของโรงเรียนส่งผลต่อความพร้อมในการบริหารงานด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ Chularat, P. (2018) ที่ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0 ผลการศึกษาพบว่า นโยบาย Thailand 4.0 เป็นรูปแบบในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการนำพาประเทศสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เน้นภาคการผลิตไปสู่ภาคบริการมากขึ้น และมุ่งเพิ่มรายได้ให้แก่ประชากร นั่นคือ ประเทศไทยจะต้องปรับเปลี่ยนสู่การสร้างนวัตกรรมของตนเอง โดยการพัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีคุณภาพสูง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ ดังนั้น การศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อก้าวเข้าสู่ การศึกษา 4.0 อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านการเน้นการก้าวสู่ขั้นของกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning อยู่ในอันดับท้ายสุด จึงควรมีคู่มือในการจัดกิจกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับครูที่ขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม

2. ในด้านใช้ STEM เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี อยู่ในอันดับแรก ผู้บริหารควรจัดทำโครงสร้างการบริหารองค์การเพื่อสนับสนุนให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่มีครูคอยเป็นโค้ชให้มากกว่าจะถ่ายทอดความรู้ด้วยตัวเอง

3. ในด้านใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในอันดับเกือบท้ายสุด ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ/ทักษะชีวิต เช่นกิจกรรมส่งเสริมอาชีพต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทชุมชน เพื่อเป็นการต่อยอดการประกอบอาชีพของนักเรียน ในยุค 4.0

5. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนานวัตกรรม สื่อการสอน ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ในยุค 4.0 เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน

References

- Chancharoen, T. (2019) Learning Management for Thai Education 4.0 *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*. 13(3).
- Chindanurak, T. (2019). Teachers and students in the age of Thai education 4.0. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 7(2).
- Chularat, P. (2018) Learning Management for Learners in Thailand 4.0 Era. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 11(2).
- Fanchian, W. (2019). *Teaching in the 4.0 Era*. [Online].
<https://www.trueplookpanya.com>.
- Krcjce, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activity. *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 608 - 610.
- Meesomsarn, K. (2018) Early Childhood Development in the 4.0 Era. *Valaya Alongkorn Review* 8(1).
- Ministry of Education. (2019). *Guidelines for educational management in Thailand 4.0 era*. Bangkok : Trade Organization.
- Panich, V. (2012). *The Body of Learning and Knowledge Management*. Bangkok : Tathata Publication.
- Srisa-ard, B. (2013). *Preliminary research*. Bangkok : Suwiriyan.

Udomphon, P. (2011). *Performance of administrators affecting the effectiveness of educational institutions. Under the Office of Suphanburi Primary Education Area 2*. Bangkok : Silpakorn University.

